

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf.: 211.
Telefon: (06-1) 472-8865 Fax: (06-1) 472-8860
Ügyszám: VJ/15/2014.
Iktatószám: VJ/15-179/2014.
Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1067/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1087-6/2017</u>	
Érkezett: <u>2017 JÚL 17.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>1</u>
Melléklet: <u>5</u> db	<u>5</u>

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozással a tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1067/2017. számon, alkotmányjogi panasz tárgyában indult eljárásra, alulírott Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH), panasszal érintett közigazgatási hatóság az alábbi

é s z r e v é t e l t

terjeszti elő.

Az indítványozó alkotmányjogi panasza a GVH szerint *nem fogadható be*, abban a nem várt esetben pedig, ha a tisztelt Alkotmánybíróság befogadhatónak ítéli, a GVH álláspontja szerint annak megalapozatlanságára tekintettel *vissza-, illetve elutasításának van helye*.

I. Az indítvány

1. Az indítványozó kéri a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.Kpk.46.443/2016/4. számú végzésének a megsemmisítését, mivel megítélése szerint az egyedi ügyben hozott bírósági végzés sérti Magyarország Alaptörvényének XII. cikke (1) bekezdésében¹ és XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdéseiben² foglalt alkotmányos jogait.
2. Közvetlen érintettségét arra alapítja az egyedi ügyben hozott bírósági végzéssel kapcsolatban, hogy a GVH végzése – amelynek a jogszerűségét a bírósági végzés megerősítette – „*végeredményben megtiltotta szám[ára] az ügyvédi hivatás[a] gyakorlását a konkrét ügyben.*”
3. Az alaptörvényellenesség körében arra hivatkozik, hogy:
 - i. nem került sor szóbeli meghallgatásra a nemperes eljárásban, továbbá az indítványozó olvasatában a bíróság a GVH helyett adott releváns érvelést az indítványozó szerint kiemelt jelentőségű jogi érvelésre, ezért nem érvényesíthette a kontradiktórius eljárás általános szabályaiból szerinte következő jogait, szélesebb értelemben a tisztességes

¹ Mindenkinnek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

² Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.; Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

- eljáráshoz való joga, a jogorvoslathoz való joga és a fegyveregyenlőség elvéből fakadó joga sérült az indítványozónak;
- ii. egyúttal a GVH végzése a megbízási szerződésének, ekként egy polgári jogi ügyletnek a teljesedésbe menését is megakadályozta, ami azt jelenti, hogy ügyvédként nem tudta tevékenységét gyakorolni, tehát a foglalkozás szabad gyakorlásának joga is sérült;
- iii. a jogszabálysértő hatósági végzést jóváhagyó bírósági végzés ahhoz az eredményhez vezetett, hogy a GVH az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (továbbiakban: Üt.) értelmező és alkalmazó eljárása sérti „*az ügyvédség függetlenségét és önkormányzatiságát.*”

II. A GVH végzése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése

4. A GVH VJ/15/2014/149. számú végzésében³ visszautasította az indítványozó jogi képviselőként történő eljárását a VJ/15/2014. számú versenyfelügyeleti eljárásban az Előadóművészi Jogvédő Iroda Egyesület és a Magyar Hangfelvétel-kiadók Szövetsége Közös Jogkezelő Egyesület eljárás alá vontak vonatkozásában.⁴
5. A GVH felhívta az EJI-t és a MAHASZ-t, hogy nyilatkozzanak, mennyiben tartják fenn a visszautasított jogi képviselőjük által tett nyilatkozataikat és arra is felhívta őket, hogy gondoskodjanak saját képviselőtükről a hatósági eljárásban. Ez az eljárás alá vontak részéről megtörtént, a GVH versenyfelügyeleti eljárása pedig az eljárás alá vontak kötelezettségvállalásával 2016. decemberében lezárult. A kötelezettségvállalás kapcsán megjegyezendő, hogy annak megtételekor az indítványozó látta el az EJI és a MAHASZ képviselőt, a képviselői jogosultságának visszautasítását követően pedig a kötelezettségvállalásban változás nem történt.
6. Az indítványozó képviselőt visszautasító *végzés* értelmében a visszautasított jogi képviselő a döntés közlésétől számított 8 napon belül élhetett jogorvoslati kérelemmel, az EJI és a MAHASZ számára a jogorvoslati út pedig az ügy érdemét lezáró döntés, tehát a GVH *határozatának* közlését követően nyílt meg.⁵ Az EJI és a MAHASZ **jogorvoslati kérelemmel nem élt**, tehát a GVH versenyfelügyeleti eljárása alaki és anyagi jogerősen lezárult.
7. A jogi képviselői minőségében visszautasított indítványozó 2016. december 12. napján postai úton és 2016. december 13. napján személyesen a GVH-nál benyújtott jogorvoslati kérelmében kérte a *képviselőt visszautasító* végzés hatályaon kívül helyezését, mivel álláspontja szerint a GVH jogszabálysértő döntést hozott.
8. A GVH a végzés jogszerűségi felülvizsgálatához a releváns iratokat mellékelve, részletes ellenkérelmet terjesztett elő 2016. december 23. napján, amelyben kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól az indítványozó jogorvoslati kérelmének elutasítását. A VJ/15/2014. számú versenyfelügyeleti eljárásban eljárás alá vontak amellet, hogy a GVH versenyfelügyeleti eljárását lezáró határozattal szemben nem terjesztettek elő jogorvoslati kérelmet, az indítványozóval szemben született végzés nemperes eljárásban sem terjesztettek elő észrevételt.
9. A GVH képviselőt visszautasító végzésének jogszerűségi felülvizsgálatában született, 35.Kpk.46.443/2016/4. számú *bírósági végzés* pedig nem találta megalapozottnak az indítványozó jogorvoslati kérelmét, ezért annak elutasításáról döntött 2017. január 30. napján.⁶

³ Továbbiakban *képviselőt visszautasító végzés* vagy *hatósági végzés*.

⁴ Továbbiakban EJI és MAHASZ

⁵ A Tptv. 82. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, a Ket. 98. § (4) bekezdése alapján.

⁶ Továbbiakban *bírósági végzés*.

10. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

- i. osztotta a GVH végzésének azt a megállapítását, hogy a korábbi, ún. *amicus curiae* eljárás és a képviselőlet visszautasításával érintett versenyfelügyeleti eljárás tárgyukat tekintve azonosságot mutattak, mivel mind a két eljárás az ún. üreshordozói díjakra vonatkozott;
 - ii. az indítványozó által kiemelt, Ütv. 25.§ (2) bekezdésnek sérelmével kapcsolatban világossá tette a bíróság, hogy az ügyvédekről szóló törvény rendelkezését nem lehet akként értelmezni, hogy az a korábban irodavezetőként az *amicus curiae* eljárásban résztvevő, majd a versenyfelügyeleti eljárásban immáron jogi képviselőként tevékenykedő indítványozó összeférhetetlenségére is kiterjedne;
 - iii. a bíróság szerint az Ütv 25.§ (2) bekezdésének értelmezése során jogszerűen vette figyelembe az ügyvédek Etikai Szabályzatát a GVH, mivel a norma tartalmának kibontásakor nincs olyan kizáró szabály, sőt, illet az indítványozó sem tudott megjelölni, amely tiltaná az Etikai Szabályzatban foglaltak értelmezését,
 - iv. a bíróság érdemben rögzítette, hogy erre azért került sor a versenyfelügyeleti eljárás során, mivel **az indítványozó korábban, az üreshordozói díjakra vonatkozó *amicus curiae* eljárásban a GVH irodavezetőjeként járt el, majd egy tárgyában azonos, évekkel később megindult versenyfelügyeleti eljárásban immáron egyes eljárás alá vontak jogi képviselőjeként kívánt tevékenykedni.**
- 11.. Fgyelemmel a GVH által az eljárásaiban alkalmazott Ket. 40.§ (4) bekezdésében foglaltakra és arra, hogy az Ütv. 25.§ (2) bekezdése nem szünteti meg a fentiek szerint, az ügyek azonossága miatt keletkező összeférhetetlenséget, ezért az indítványozó jogi képviselőként történő eljárása jogszabálysértést valósított meg.
12. Mivel az indítványozó már a nemperes jogorvoslati kérelmében is hivatkozott a GVH végzésének az alaptörvényellenességre, ezért a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a kérelem és ellenkérelem keretei és korlátai között rögzítette, hogy (i) az Etikai Szabályzatra történő hivatkozás nem sértette az Alaptörvény rendelkezéseit, (ii) és a végzés nem eredményezte az indítványozó *foglalkozás szabad megválasztásához való jogának* a sérelmét.

III. A Gazdasági Versenyhivatal észrevételei

13. A GVH álláspontja szerint az indítványozó panasza nem fogadható be, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény⁷ 27., 29.§§-ai szerinti feltételek nem állnak fenn. Arra a nem várt esetre, amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság befogadhatónak ítéli a panaszt, a GVH álláspontja szerint annak vissza- illetve elutasításának van helye, mivel nincs a hatósági és a bírósági végzésekkel összefüggésben bizonyítható alapjogi sérelme az indítványozónak.

III/1. Az indítványozó kérelme nem fogadható be

a) Abtv. 27. §-a és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti követelmények hiánya

14. Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az

⁷ Továbbiakban Abtv.

Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó **Alaptörvényben biztosított jogát sérti.**

15. A GVH szerint az indítványozó nem nevesítette⁸ „az ügyvédség függetlenségét és önkormányzatiságát” érintő részben az Alaptörvény egyetlen vonatkozó cikkét sem, viszont a tartalmi vizsgálat körében lényeges, hogy az ügyvédség függetlenségére és önkormányzatiságára alapított érvelés **nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, így arra alkotmányjogi panasz nem alapozható.**
16. Bár az indítványozó hosszasan taglalja panaszában saját érintettségét, ugyanakkor teljesen egyértelmű, hogy az egyedi ügyben hozott egyedi hatósági végzés és bírósági végzés nem képes sérteni a teljes ügyvédség függetlenségét.

b) Az Abtv. 27., 29. §§-ai szerinti együttes feltételek nem teljesülnek

17. A fenti jogszabályhelyek szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
18. A jelen alkotmányjogi panasz ezzel szemben a GVH és a bíróság jogerős végzéseit lényegében azok állítólagos törvénysértő jellege miatt támadja, ezt meghaladóan valódi alkotmányossági kérdést nem vet fel. Önmagában a rendes bíróságok által elkövetett vélt jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.⁹
19. Az, hogy a bíróság az indítványozóétól eltérő jogi álláspontot foglalt el (állásfoglalás jogi megítélése, bizonyítékok mérlegelése), nem ellentétes a tisztességes eljáráshoz való joggal,¹⁰ ezért nincs az alapügyben semmiféle jogszabálysértés, amely alkotmányossági kérdést vetne fel. Az indítványozó kontradiktórikusság hiányára hivatkozása tartalmát tekintve nem is a GVH végzésének és a bíróság végzésének az alaptörvény ellenességét célozza, hanem a Ket. és a Pp. azon rendelkezéseit támadja, amelyek alapján a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény¹¹ a bíróság szabad mérlegelésére bízta, hogy az ügyben a felek szóbeli meghallgatásával vagy anélkül hozzon döntést. Azt azonban az indítványozó nem tárta fel, hogy ezek a törvényi rendelkezések miért volnának alaptörvény-ellenesek.
20. A jelen konkrét ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezések [Ket. 40.§ (4) bekezdése, Ütv. 25.§ (2) bekezdése] éppen azért születtek, hogy a hatósági jogalkalmazásban – amennyiben jogi alkalmatlanság merül fel – a képviselő és az általa képviselt ügyfél integritását is védje a hatóság. Az összeférhetetlenségi szabályok funkciója az, hogy az ügyvédséggel szembeni közbizalmat mint alkotmányos értéket védjék.¹² Az sem vitatott, hogy az összeférhetetlenségi rendelkezések ún. funkcionális függetlenséget keletkeztetnek az ügyvédség számára:
„Az ügyvéd funkcionális függetlenségét sértő ügyvédi képviseletet az Alkotmánybíróság **elvtelen képviseletnek** nevezi.”¹³
„Más oldalról tekintve az összeférhetetlenségi szabályoknak az a céljuk, hogy kizárják az elvtelen, a megbízó érdekeivel ellentétes, avagy egyébként jogszerűtlen képviselet lehetőségét. Az ügyvédi megbízás ugyanakkor

⁸ Indítványozó panasz 1. oldal: „2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése”

⁹ Az Alkotmánybíróság 3268/2012. (X. 4.) AB végzése, Indokolás [28]

¹⁰ Az Alkotmánybíróság 3171/2015. (VII. 24.) AB végzése

¹¹ Továbbiakban Nptv.

¹² Dr. Sulyok Tamás: Az ügyvédi hivatás alkotmányjogi helyzete, PhD értekezés, Szeged 2013., 110., 131. oldalak

¹³ Dr. Sulyok Tamás: Az ügyvédi hivatás alkotmányjogi helyzete, PhD értekezés, Szeged 2013., 130. oldal

természeténél fogva magas szintű etikai követelményekkel járó bizalmi jellegű jogviszony, így indokolt, hogy a szabályozás az elvtelen képviseletnek még a látszatát is törekedjék elkerülni."¹⁴

21. Akkor, amikor a GVH megvizsgálta az indítványozó 2008-as amicus curiae eljárásban való fellépését,¹⁵ majd 2016-ban egy tárgyában azonos versenyfelügyeleti eljárásban visszautasította immáron nem hatósági, hanem ügyféli oldalon a képviseletét, pontosan azért tette ezt a hatóság a Ket. 40.§ (4) és Ütv. 25.§ (2) bekezdései keretei között, mert az ügyféli garanciális jogok sérelmét ezzel tudta elkerülni. Az ugyanis megengedhetetlen egy egyedi ügyben, hogy a korábban a hatóság irodavezetőjeként eljáró, a hatóság részéről adott jogkérdésben nyilatkozó személy évekkel később ugyanennek a jogkérdésnek, jogintézménynek az alkalmazásában immáron az ügyféli oldalon lépjen fel.
22. Figyelemmel arra, hogy a GVH egyedi ügyben állapította azt meg, hogy az indítványozó tételes összeférhetlenségi szabályokba ütköző módon járt el, alkotmányjogi értelemben elvtelen képviseletet valósított meg az eljárása, ezért álláspontunk szerint ezzel összefüggésben nem merülhet fel az indítványozó oldalán olyan alapjogsérelem (*foglalkozás szabad gyakorlásának joga*), amely megalapozná az indítványát, mert jogellenes eljárással szemben az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem lehet alapjogvédelemre hivatkozni.¹⁶
23. **Következésképpen nincs az indítványozó által megjelölt Alaptörvény rendelkezései és a konkrét tények között semmiféle kapcsolat, amely indokoltá tenné a panasz vizsgálatát.**

III/2. Az indítványozó panaszának befogadása esetén annak vissza- illetve elutasításának van helye

a) Nem sérültek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai az indítványozónak

24. Az indítványozó szerint a GVH végzését elintéző bírósági nemperes eljárásban alkalmazandó kontradiktórius eljárási garanciák hiánya miatt a bírósági ügyszakban is sérültek a tisztességes eljáráshoz kapcsolódó alapjogai.
25. Az indítványozónak a tisztességes eljáráshoz, fegyveregyenlőséghez és jogorvoslathoz való jogokkal kapcsolódóan akkor lenne bármiféle hivatkozási alapja, ha eleve kizárt lett volna számára a hatósági végzéssel szemben a bírósági jogorvoslati út.
26. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis a tisztességes eljáráshoz fűződő jog és a jogorvoslathoz való jog azt követeli meg, hogy lehetőség legyen az adott döntéssel szemben más szervhez vagy ugyanazon szerven belül magasabb fórumhoz fordulni.¹⁷ Fontos, hogy jelen esetben az egyfokú nemperes jogorvoslati eljárás kielégítette ezt az alkotmányossági követelményt.¹⁸
27. A konkrét nemperes eljárásban – figyelemmel a Nptv. 1.§ (2) bekezdésében foglaltakra is – a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek, és biztosítani kell a Pp.-ben foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülését,¹⁹ mely alapelvek (*felek rendelkezési joga, peranyag-szolgáltatás elve, a felek perbeli egyenlősége, a percselekmény időszerűsége*) érvényesültek a nemperes eljárásban is a fentebb már hivatkozott tények okán. Maga az indítványozó sem tudott olyan, a tisztességes eljáráshoz és ekként a jogorvoslathoz való joghoz kapcsolódó, Pp. szerinti alapelvi sérelmet megjelölni a panaszában, amely megalapozná az indítványát.

¹⁴ Az Alkotmánybíróság 365/B/2000. AB határozata

¹⁵ Amelyben az indítványozó, mint a GVH Jogi Irodájának vezetője, a GVH nevében egy a jelen ügygel azonos kérdésben (az üreshordozói díj megállapítása kapcsán felmerülő erőfölény megléte, és annak kérdése, hogy az üreshordozói díjat a jelen eljárásban is érintett közös jogkezelők az erőfölényükkel való visszaéléssel állapítják-e meg) tett olyan állásfoglalást, amelyet jelen ügyben a közös jogkezelők a GVH előzetes álláspontjával szemben használtak fel.

¹⁶ vö. az Alkotmánybíróság 353/B/2009. AB határozatával, amely szerint alapjog nem biztosít védelmet a jogszerűtlen magatartás jogkövetkezményeként alkalmazott közigazgatási jogi szankciókkal szemben.

¹⁷ Az Alkotmánybíróság 5/1992. (I. 23.) AB határozat, továbbá az Alkotmánybíróság AB határozata 1992, 31.

¹⁸ Az Alkotmánybíróság AB határozata 1992, 453, 454.

¹⁹ Dr. Bakos-Kovács Kitti: A tisztességes eljáráshoz való jog a jogágak határán in De iurisprudentia et iure publico, 2011/2. szám, 5. oldal

28. Az indítványozó számára nyitva állt a lehetőség, hogy jogorvoslattal éljen a GVH végzésével szemben (*bírószághoz fordulás joga, jogorvoslathoz való jog*), nem azonosított a panaszában olyan tényt vagy körülményt, amely arra engedne következtetni, hogy ne teljesült volna az eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósággal szembeni, a pártatlanság követelményét jelentő hivatáserkölcsei követelmény (*pártatlanság elve*), az indítványozó rendelkezési joga a nemperes eljárásban – figyelemmel a Pp. rendelkezéseitől eltérő, speciális szabályozásra is – maradéktalanul teljesült, azt ugyanis maga az indítványozó sem vitatta panaszában, hogy nincs arra nézve kötelezettsége a nemperes eljárásban eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, hogy a feleket szóban meghallgassa.
29. A bíróság ismételten hangsúlyozottan a nemperes eljárás jellegéhez igazódóan írásbeli előkészítéssel végezte el a szükséges cselekményeket, megküldte kifejezetten az indítványozó számára nyilatkozattétel céljából a GVH ellenkérelmét, az indítványozó a nemperes eljáráshoz szolgáltatott iratokat, amelyek alapján eldönthető volt a jogvita, megismerhette, a bíróság kimerítette jogorvoslati kérelmét, annak keretei között bírálta el a jogvitát (*önrendelkezés joga*). Az indítványozó panaszában említette a kontradiktórius eljáráshoz kapcsolódó elvet, ugyanakkor közelebbről annak sérelmét nem bizonyította. Hangsúlyozzuk, a közigazgatási nemperes eljárásban nincs arra nézve kötelezettsége a bíróságnak, hogy meghallgassa szóban a feleket, amennyiben az ügy összes körülménye alapján úgy ítéli meg, a rendelkezésre álló iratok alapján dönti el a jogvitát. Az indítványozó írásban előterjeszthette és elő is terjesztette érszévételeit a GVH ellenkérelmére, ekként teljesült a *jogegyenlőség követelménye* is.
30. Maga a bírósági végzés rögzítette, hogy az eljárási cselekmények időszerűségének követelményét szem előtt tartva intézte el az indítványozó jogorvoslati kérelmét, amely elv egyebekben – az indítványozó által sem vitatottan – ugyancsak a tisztességes eljárás követelményébe tartozik.²⁰

b) Az összeférhetlenségi szabályok értelmezéséről

31. Az ügyvédi tevékenységbe vetett közbizalmat védő Ütv. 25.§ (2) bekezdése és a Ket. 40.§ (4) bekezdéseit akkor képes megfelelően értelmezni a hatóság és okszerű megállapításra jutni abban a kérdésben, hogy fennáll-e jogi értelemben vett alkalmatlansága a képviselőnek, ha a képviselőre vonatkozó speciális rendelkezések (Ütv., Etikai Szabályzat) értelmezését is figyelembe veszi. Valójában éppen akkor járt volna el jogsértően a GVH, ha nem tárta volna fel és értékelte volna az indítványozó eljárása szempontjából az alkalmazandó jogot.
32. A GVH szerint a IV/1087-4/2017. számú irat – amely a tisztelt Alkotmánybíróság megkeresése nyomán született -, amely a Magyar Ügyvédi kamara nyilatkozatát tartalmazza az Ütv. 25.§ (2) bekezdésének és az Etikai Szabályzat 5.8. és 5.9. pontjainak az értelmezéséről, megerősítette a hatósági és bírósági jogértelmezést, amely mentén az indítványozó összeférhetlensége miatti alkalmatlansága megállapításra került. Ezek szerint az Etikai Szabályzat: *“5.9. viszont nem szűkül a korábbi megbízóval (munkáltatóval) szembeni ügyvállalás eseteire, hanem minden olyan tevékenységre vonatkozik, amely a megbízás teljesítése során összefüggésbe hozható a korábbi megbízással. [...] az 5.9. szerinti esetben az összeférhetlenségi védelem tárgya valamennyi érdekelt, akik nem ismertek, ezért felmentést sem adhatnak”*
33. A MÜK tehát megerősítette, hogy ügyazonosság esetében az Etikai Szabályzat 5.9. pontja szerinti esetekben általában nem adható felmentés, ez az okszerű indoka annak, hogy a GVH végzésének meghozatalakor és a bírósági végzés meghozatalakor sem volt relevanciája az indítványozó évekkel korábban kapott felmentvényének. Az Ütv. és az annak értelmezésére született Etikai Szabályzat logikája szerint ugyanis **vannak olyan helyzetek, amikor**

²⁰ Az Alkotmánybíróság 215/B/1999. AB határozata, továbbá az Alkotmánybíróság 19/2009. AB határozata.

megengedhetetlen, hogy a képviselő korábbi munkáltatójával szemben az ügyek azonossága folytán eljárjon.

Pontosan úgy, ahogyan ez a jelen helyzetben is történt.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

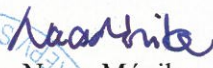
Az indítványozó alkotmányjogi panasza a GVH szerint *nem fogadható be*, abban a nem várt esetben pedig, ha a tisztelt Alkotmánybíróság befogadhatónak ítéli, a GVH álláspontja szerint annak megalapozatlanságára tekintettel *vissza-, illetve elutasításának van helye.*

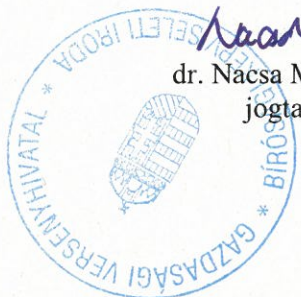
Budapest, 2017. július 13.

Tisztelettel:

Gazdasági Versenyhivatal
Bírószági Képviselői Iroda

Képviseli:

dr. Nacs Mónika
jogtanácsos

MELLÉKLETEK:

1. számú melléklet: a GVH VJ/15/2014/149. számú végzésének másolata
2. számú melléklet: VJ/15/2014/169. számú irat, az indítványozó jogorvoslati kérelme másolatban
3. számú melléklet: VJ/15/2014/170. számú irat, a GVH ellenkérelme másolatban
4. számú melléklet: VJ/15/2014/172. számú irat, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.Kpk.46.443/2016/4. számú végzése másolatban
5. számú melléklet: a GVH képviselőkének jogtanácsosi igazolványa másolatban

